

Slovenski

čebelar

Glasilo

čebelarskega

društva

za Slovenijo

v Ljubljani

Št. 2 Februar

Letnik XXXVII

Vsebina:

Izboljšave panjev	17	Kotiček za radovedneže	26
Pomladansko pitanje in njega vpliv na čebele	20	Društvene vesti	26
Opazovalne postaje	22	Vesti iz podružnic	23
Medenje hoje v letu 1933 na Notranjskem	23	Drobiž	30
Nekaj čebelarških spominov	24	Listnica uredništva	32

Domač slovenski zavarovalni zavod je

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

V zavarovanje sprejema:

1. Proti požaru:
 - a) raznovrstne izdelane stavbe, kakor tudi stavbe med časom gradbe;
 - b) vse premično blago, mobilije, zvonove in enako;
 - c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove proti razpoki in prelomu in steklo proti ubitju.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.
4. Zavarovanje proti vlomom.
5. Posmrtninsko zavarovanje Karitas.
6. Vse vrste zavarovanj nezdod, jamstva in kaska.

Zastopniki v vseh mestih in farah.

TVRDKA A. VOLK

LJUBLJANA, RESLJEVA C. 10

VELETRGOVINA ZA RAZNE MLEVSKE
PROIZVODE IN ZITO

Vam more postreči po ugodnih cenah z najfinejšo banaško moko.

Za uspešno rejo domače perutnine

Vam nudi razna močna umetna krmila, kakor ribjo moko in mesno moko. Dalje za prehrano vseh vrst domačih živali pšenične otrobe, krmilno moko, riževo moko in drugo. — — Zahtevajte ponudbe!

Mali oglasi

Prodajam prazne A.-ž. panje po Din 120.—, in sicer 2 nova in 2 eno leto stara panja. Franc Pritekel, Gračevo, p. Turjak.

Prodajam 200 kg cvetličnega medu po Din 15.—. Vzorec proti nakazilu Din 4.— v znamkah je na razpolago. Alojzij Verbošek, Zibika, p. Pristava.

Prodajam med brezhibne kakovosti, 35 kg cvetličnega in 100 kg ajdovega. Prodajal bom tudi roje z drevesa. Josip Žuman, Šafarsko preko Ljutomera.

Čebelarška podružnica v Trbovljah prodaja po ugodni ceni 1 parni topilnik in 1 stiskalnico za satje. Orodje je v dobrem stanju. Cene po dogovoru. Ponudbe na podružnico.

Prodajam 3 nove A.-ž. panje, obljudene z močnimi družinami in dovoljno medeno zalogo. Prodajam tudi 9 praznih A.-ž. panjev, že rabljene, toda dobro ohranjene. Cena po dogovoru. Jože Šetina, Gotna vas 7, p. Novo mesto.

Kupim 5 obljudenih A.-ž. panjev. Ponudbe je poslati na naslov: Antón Jankar, Podreče, p. Smlednik.

Prodajam 8 A.-ž. panjev čebel, so novi, lansko leto narejeni, točno po meri. Naslov se izve pri čebelarški podružnici v Kranju.

Članarina (naročnina) znaša letno Din 35.— (za inozemstvo Din 46.—)

Urejuje: AVGUST BUKOVEC,
Ljubljana, Gruberjevo nabr. 14

Številka

2

V Ljubljani, dne 1. februarja 1934 Letnik XXXVII

Izboljšave panjev

Janko Babnik — Vič

Namen čebelarstva je, pridelati na najcenejši in najbolj priprost način čim več medu in voska.

Ako pa opazujemo pri nekaterih čebelarjih razne panji in drugo čebelarško orodje, kmalu spoznamo, da se vsi čebelarji ne ravnaajo po teh načelih. Le oglejmo si malo, kaj vse so še posamezniki »izumili« in izboljšali pri A.-Ž. panju. Ali so pa vse te izboljšave tudi v korist čebelarju in čebelarstvu sploh, je pa še vprašanje.

Bil je čebelar, kateremu so pod njegovim nadzorstvom izdelali posebne A.-Ž. panje, ki jim skoraj ni bilo para. Vsak panj ga je stal okrog 700 do 800 Din. Pa saj končno še niso bili predragi, če upoštevamo, da je bilo v panju skoraj toliko mehaničnih naprav, kakor v kakem zelo kompliciranem avtomatu. Malo je manjkalo, pa bi bilo žrelo bruhalo iz panja lončke medu, če bi bili spuščali v ta »avtomat« dinarje. Pritisnil si na razne gumbe, pa so se zapahi pri žrelu odpirali in zapirali, sati so se na sankah vsi hkrati pripeljali venkaj. Brado pri verandi je bilo mogoče zapreti le tedaj, če je čebelar uporabil svoj tozadevni izum. Da bi se čim manj čebel strlo pri pregledovanju, je nabil po vsej dolžini spodnje letvice vsakega satnika 2 mm visoko in 1 mm debelo železno drsalko.

Kako so se odpirala okenca in vrata s pomočjo varnostnih gumbov, kakšna je bila priprava za pitanje, kakšna za prezračevanje in drugo, o tem bi bilo preobširno pisati. Omenjam le na kratko, da so vse izboljšave lepo ubogale svojega izumitelja, dokler ni bilo čebel v panjih. Ko jih je obljudil, se je pa žival tako prestrašila gospodarjevih izumov, da jih je kmalu prevlekla in zasmolila z zadelavino, pa je bilo avtomata konec. —

Lepo bi bilo, ako bi mogli odvzeti med, ne da bi bilo treba ometati čebele s satja. Ta nedostatek so hoteli odpraviti na ta način, da so vdělali v sprednjo steno panja begalnico. Skozi nje naj bi odhajale vse čebele iz medišča in čebelar bi potem lahko odzemał polne sate brez čebel. Prav lepo! Toda če so panjovi slabi, tako ali tako ni zgoraj veliko čebel in tudi ne medu, če so pa močni, jih pa tudi po begalnici ni mogoče pregnati iz medišča. Blaženega leta 1928 sem rekel čebelarju, ki je imel v vseh panjovih begalnice, da ima lahko delo pri odzemanju medu, ker mu čebele same grejo iz medišč. Z nekako nejevoljo mi je odvrnil: »Dobro bi bilo, ako bi šle, samo kam naj gredo, ko jih pa pred vsakim žrelom priseda za dober roj.« Panjove z begalnico je pa le imel, četudi mu ta ni nič koristila.

Ko se navdušenje za kako »izboljšavo« nekoliko poleže, se pojavi zopet nov izum na čebelarškem obzorju. Koliko hvale so

svoj čas peli A.-Ž. panjem z žlebičjem. Začetniki niso vedeli, kdo bi jih bolj priporočal. Starejši in večji čebelarji, ki so imeli nekoliko več skušnje z A.-Ž. panji, niso smeli niti omeniti, da jim ta novost ni preveč všeč, ker ni praktična. Povsod — samo žlebičje! Danes je večina teh panjev že predelanih v navadne A.-Ž. panje prvotnega sestava. Kmalu bo tak panj mogoče videti le še v muzejih, kot svarilo prevnetim izumiteljem, naj vsako stvar prej sami dobro preizkusijo, preden jo priporočajo neizkušenim čebelarjem.

Doba verand še ni stara. Njih oblika je tako različna, kakor oblika verand pri raznih stavbah. Včasih je visoka, včasih nizka, temu bolj ugaja, ako sega bolj globoko v panj, onemu zopet, da je le tolika, da lahko baha, da ima panje z verando. Ako bi hotel ponavljati vse, kar se je pisalo in govorilo o tem, bi lahko napisal celo brošuro. Vse dobrote pa ne odtehtajo glavne in največje hibe, ki tiči v tem, da lahko vsakdo, bodisi iz hudobnosti, bodisi iz nevednosti, posebno otrok, zapre vse panjove, da se čebele podušijo, osobito kadar jih imamo brez izvežbanega nadzorstva zunaj na paši.

Še mnogo drugih izboljšav pri A.-Ž. panju je odšlo brez posebne slave in tudi brez žalovanja v večnost. Kolikor razstav, toliko novih izumov! Začetniku se je res težko odločiti za ta ali oni sestav tega panja.

V 9. številki lanskega »Slov. Čebelarja« je g. Žnidaršič opisal zopet novo obliko svojega panja. Pretehtal sem vestno vsako njegovo besedo, sleherni njegov argument, ki skuša z njim dokazati umestnost in pomembnost posameznih sprememb v dosedanjem A.-Ž. panju. Ogleдал sem si panj osebno od vseh strani, pa moram le reči, da zelo dvomim, da bi si panj nove oblike utrl pot v širše kroge čebelarjev, kakor prvi. Nisem konservativen! Saj sem bil med prvimi, ki so začeli čebelariti v A.-Ž. panjih. Letos sem obhajal srebrni jubilej, odkar sem si nabavil prvi tak panj. Spopolnil sem svoje čebelarstvo z vsemi iz-

boljšavami, ki so se mi zdele praktične. Za sedanjo novo obliko A.-Ž. panja pa se ne morem in ne morem ogreti.

Edina prednost, ki jo ima, je, da imajo čebele pri prevažanju veliko zraka. Vprašanje pa je, če je tudi sicer praktičen za prevoz. Pred očmi imam čebelarje, ki prevažajo večje število panjev iz kraja v kraj. Tak čebelar mora gledati, da so panjovi z najmanjšim trudom v kratkem času pripravljene za prevoz. Predočimo si le, da mora čebelar svoje čebele v novih panjih prepeljati v zgodnjo spomladansko pašo. Vzeti mora s seboj vsaj sprednje slamnice. Koliko časa mu vzame samo odstranitev slamnic iz panja in njih povezovanje, da jih med potjo ne pogubi! Slamnice pa mora odstraniti spredaj in zadaj, ker drugače ne more uporabljati prečnih zapor, ki varujejo okenca in z njim vred sate, da vse skupaj ne pade ven. Sprednjo slamnico bo čebelar sploh vedno moral voziti s seboj, ker brez nje si ne moremo misliti tega panja. Kako bodo sicer čebele prenašale razne vremenske spremembe, ko bo imel zrak prost dostop naravnost skozi prazen prostor spredaj med premično končnico in okenci. Rad bi videl ta prostor brez slamnice takrat, ko se odtrga paša in se začne ropanje, posebno ob ajdovi paši, ko bo iz panjev naravnost odhajal močan duh po medu. Neprestano priporočajo, naj panjev med ajdovo pašo nikar ne odpiramo, da ne privabimo roparic. Teh panjev pa sploh ne bo treba odpirati, ker bodo itak vedno na stežaj odprti. Znano je, da pri ropanju stikajo roparice najraje po režah panja pri vratcih in silijo notri. Tudi če bi bila slamnica spredaj notri, ne bo nikdar tako tesno zapirala, da ne bi ob straneh uhajal medeni duh.

Za žrelo pri novem panju naj služi zaklopnica pri spodnjem okencu. To deščico moramo po novem pred prevozom obrniti in panj je zaprt. Zelo kratko povedano, samo ako bi se dalo to tudi tako izvršiti, posebno če so panjovi precej živalni. Vsak, ki prevažajo čebele, že ve, koliko preglavic mu včasih napravlja kak srborit panj. Pri

novem panju je treba najprej omesti čebele z deščice, potem šele jo je mogoče obrniti in z njo panj zamašiti. Kdor bo pa ob hudi vročini vzdržal, da bo to opravil recimo pri 100 panjih, bo pač dosegel rekord v pikih, četudi bo zavarovan pred čebelami z vsemi modernimi sredstvi. (Najboljše je, da panje za prevoz zamašimo s starimi belimi cunjami. Teh čebele ne razgrizejo, mokrota jim ne škoduje, se dobro oprimejo v žrelu in jih pri odpiranju lahko hitro odstranimo.)

Trden ta panj tudi ne bo preveč. Saj je obod tako rekoč brez vsake opore. Štirje železni kotniki na vsakem koncu ne bodo dolgo vzdržali. Pritrjeni so z železnimi vijaki, ki pa kakor je znano, kaj kmalu zarjave in sami izpadejo iz lesa, posebno spredaj, kjer so bolj izpostavljeni mokroti, osobito kadar so čebele na paši, kjer navadno nimajo preveč široke strehe. Tudi bo pri sprednjih vratih rado zamakalo, kadar bo deževalo z vetrom. Napojila se bo slamnica zunaj od dežja, znotraj pa od čebel tako, da bo plesnila in jo bo težko presušiti.

Posebno prednost vidi g. Žnidaršič pri svojem novem panju v tem, da čebele lahko opravljamo od spredaj. To se prav lepo vidi na sliki, ki jo je objavil Sl. Č. z njegovim člankom vred in ima čebelar posla le s štirimi panji ter stoji ob strani. Toda že tiste čebele za hrbtno g. Žnidaršiča panj tiho obtožujejo. Če pa ima čebelar pred seboj celo skladovnico panjev, pa ne vem, kako bo s pregledovanjem. Najlažje panjove pregledujemo tedaj, kadar je mnogo čebel zunaj, torej za časa leta. Kdo bo le motil čebele spredaj pred panjovi, posebno ob dobri paši? Kozico bo tudi moral postaviti pred panjove, ker navadno ne zadostuje, da pregledamo samo en sat. Nevarnost, da matica odleti, je v šumu spredaj mnogo večja, nego zadaj. Kadar pa matice v popoldanskih urah izletavajo na praho, tedaj naj čebelar hodi pred panjove le v najnujnejših primerih (rojenje, ropanje itd.). Tudi je sploh kakršnokoli opravljanje čebel od zadaj bolj pri-

kladno, ker vse čebele sproti odletavajo, spredaj pa priletavajo. Ropanje mnogo prej povzročimo z opravljanjem čebel od spredaj kakor pa od zadaj.

Neki precej naobražen čebelar je ogledoval panj novega sestava in je na koncu izrekel prav značilno sodbo: »Eno praktično stran ima pa le novi panj, sicer ne za čebelarja, ampak za tatove. Ti so kradli doslej med samo od zadaj, sedaj ga bodo pa lahko tudi od spredaj in jim ne bo treba ulamljati v čebelnjake.«

Del poezije slovenskega čebelarstva s tem panjem zopet izginja. Stari čebelarji so bili vajeni svojih včasih celo zelo lepo poslikanih končnic. Z uvedbo modernih panjev je ta domača umetnost izginila. Panjove največkrat le z barvo spredaj prevlečejo, redkokdaj vidimo tudi kako sliko. Poslikane končnice so se tudi dobro ohranile, ker so v starih časih čebelarili večinoma na stalnih mestih, med tem ko bi sedaj med prevažanjem preveč trpele. Pa če so panjovi spredaj lepo pobarvani, ima skladovnica ali čebelnjak vendar še nekoliko zunanjšega lica, ki razveseljuje srce in dušo. Začudeno bo pa marsikdo premišljeval, ko bo videl večji sklad novih panjev in čebele ne bodo izletavale, ali ima pred očmi umno čebelarstvo ali kunčjerejo.

Panjovi novega sestava so opremljeni tudi s posebnimi satniki. Vsak zase je že pitalnik. Zgornja letvica je ojačena in izdolbena. V izdolbino nalijemo klajo, in sicer v vsako posebej. Kako se bo ta naprava obnesla, kadar bodo panjovi močno živalni, bo pokazala praksa. Že pri sedanjih panjih imamo spomladi, aprila meseca, kadar jih pregledujemo, sitnosti s čebelami, ki prihajajo iz plodišča in uhajajo pod slamnico v medišču. Preden bomo pri novih panjih zaprli zaklopnico pri rešetki, ki jo bomo morali odpreti, da v koritca nalijemo klaje, bo zgoraj vse živo čebel. Kaj pa potem? Velika hiba novega panja je, kakor sem že omenil, premična sprednja končnica. Naj ukrenemo kar hočemo, nikdar ne bomo mogli preprečiti, da bi pri

dežju z vetrom po režah ne zamakalo. Kako bomo potem napeto končnico ven jemali in koliko časa bo zdržala, ne da bi začela trohneti, se bo pa naglo pokazalo.

Tendenca naprednega čebelarstva je in mora ostati, da panji niso prekomplicirani. Čim manj premičnih delov imajo, tem prijetnejše je v njih čebelariti. Z novim panjem se je pa stanje v toliko spremenilo, da ima panj namesto dveh okenc štiri, namesto dveh prečnih zapor štiri, dvoje vratc, tri slamnice in še več drugih novosti. Torej vsega dovolj, da bo veselje čebelarja začetnika čim večje in mnogo preveč pa za čebelarja praktika.

Iz navedenege je razvidno, koliko različnih izboljšav smo že doživeli pri prvotnem A.-Ž. panju. Največ jih je tako zgínilo, kakor so prišle, nekaj, ki so bile praktične, so se pa obdržale. Zato je treba zelo previdno postopati, preden uvedemo med širše čebelarske kroge kako novost. Vsako reč naj poprej nepristranski čebelarji dobro preizkusijo. Potem bo izostalo marsikatero drago plačano naročevanje. Take preizkuse pa mora izvesti osrednje društvo, ki je v prvi vrsti poklicano, da skrbi, da čebelarji ne zaidejo v zaгато.

Pomladansko pitanje in njega vpliv na čebele

Julij Mayer — Dob

S pomladanskim pitanjem zasleduje čebelar dva namena. V prvem primeru hoče dopolniti zalogo medu, ki se je preko zimskih mesecev znatno zmanjšala, v drugem pa želi doseči čim hitrejši napredek plemenjakov.

Kakor se močno razlikujeta oba namena, tako se tudi močno razlikujeta oba postopka pri pomladanskem pitanju.

V naprednem čebelarstvu bi prav za prav ne smelo biti govora o rednem dopolnjevanju zaloge spomladi. Skrben čebelar je svoje plemenjake preskrbel z zadostno zimsko hrano že jeseni. Dodal jim je, česar so imele premalo. Najbolje se ob-

nese sladkorna raztopina v razmerju 10 kg na 8 ali 7 l vode. Na sladkorju čebele vsaj tako dobro prezimujejo kot na medu, vsekakor pa gotovo bolje, nego na gostem gozdnem medu. Nabrane medene zaloge potem čebele načnejo šele na pomlad, ko plemenjaki že močno goje zalego, ki rabi za čvrst razvoj le med in obnožino.

Marsikateri čebelar pa že februarja meseca nima povsem mirne in čiste vesti zaradi zadostne zaloge. Zato jih pogosto vidimo, kako v drugi polovici meseca februarja in ves marec hodijo z lončkom medu k čebelam in jim pokladajo dan na dan kepico strdi... Pa ne delajo prav!

Pomladansko dopolnjevanje zaloge moramo izvršiti naglo in v velikih porcijah. Skoro bi rekel: vse delo mora biti izvršeno v 24 urah! Pokladati pa moramo čist, le nekoliko z vodo razredčen med. Sladkorna raztopina sedaj ni več na mestu in naj bo le za krmljenje v resnični sili.

V februarju in marcu ne kaže čebel preveč in predolgo razburjati s pitanjem.

Takrat so še vedno stisnjene v zimsko gručo, dasi v njeni sredini že negujejo mlad zarod in vlada tam prav prijetna toplota. V splošnem pa čebele še dovolj mirno ždijo, in poraba medu je omejena na najpotrebnejšo količino.

Kaj pa se zgodi, če ob tem času pokladamo panju?

Duh toplega ajdovega pitanca se razširi po plodišču in vznemiri čebele. Ves panj se razburi; nemirne čebele izredno hitro zvišajo toplino v panju in navalijo na klajo v pitalniku. Močno se prerivajo ter naglo prenašajo hrano v satje. Vse to pojačano življenje proizvaja toploto! V panju se toplota viša in viša, čebele začenjajo izločevati odvišno vodo iz pitanca. Vsakdo je gotovo že opazoval, kakšna prijetna toplota puhti takrat iz panjevega žrela.

Ali ni to oddajanje toplote v tem času naravnost razsipnost in potrata? In če pomislimo, da gre vsako zvišanje topline v plodišču na rovaš večje porabe medu, bomo morali priznati, da je pomladansko pitanje naravnost razsipanje hrane.

Pa še na eno škodo hočem opozoriti, na škodo, ki si jo dela čebelar sebi in čebelam s tistim počasnim in potratnim pitanjem. Ob tem času bi morale čebele še počivati, pa morajo mnogo delati in se gibati. Ni čuda, če porabijo izredno mnogo hrane, mnogo več nego bi je potrebovale sicer v mirnem zimskem žitju. Ker čebele same jemljejo mnogo več hrane, pitajo obilneje tudi matico, ta pa zopet obilneje zalega. Več zalege pa potrebuje zopet mnogo več hrane in — ali so vam sedaj razumljive tožbe teh čebelarjev, da sicer pokladajo čebelam čist med, pa prav nič ne zaleže. Čebele so vedno suhe...

Torej, dodajajmo in dopolnjujmo medeno zalogo že jeseni in ne dražimo s pokladanjem čebel spomladi. Kdor pa mora iz kakršnegakoli vzroka na pomlad pitati, naj to opravi na kratko in zadostno.

Povsem drugače postopamo pri preišljenem (špekulativnem) pitanju.

V naših krajih se začenja glavna pomladanska paša, ko zacvete sadno drevje in travniške cvetlice, torej nekako sredi majnika. Gotovo si želi vsak čebelar, da bi njegove čebele izkoriščale ta glavni in izdatni medeni vir kar najbolj dolgo in najboljše, ker le potem si more obetati polne posode zlatorumenega dehtečega »cvetličnega«. Temeljito izkoristiti pašo pa more le tisti panj, ki je ob začetku glavne paše že dosegel višek moči.

Ob normalnih prilikah panji v aprilu že prav dobro in lepo zalegajo. Narava jim nudi že nekaj bere na vrbi in nekoliko tudi na črešnji in borovnici. Pa so presneto redko sejana leta, da lepo vreme aprila meseca traja, in da čebele morejo izkoristiti medene vire. Navadno je vreme vihravo, dež, mrzli vetri in celo sneg. Plemenjaki napredujejo stalno, četudi počasi. Naglega napredka ne smemo pričakovati, ker manjka močne pobude narave. Že naši predniki so skrbno zasledovali te naravne vire in so pridno prevažali in prenašali svoje kranjice v pomladansko pašo na resje, z resja na črešnjo in končno še na borovnico. Dosegli so svoj namen: panji so

imeli izdatne naravne medene vire za spodbudo k obilnemu zaleganju.

Žal, da je med nami malo tistih srečnih čebelarjev, ki bi jim domača okolica nudila te pomladne dobrote. Naši panji se nič kaj prav ne razvijajo in ko pride glavna pomladna paša, je ne morejo izkoristiti.

Zato pa bodi skrb vsakega naprednega čebelarja, da doseže — kljub manjkajoči naravni spodbudi — živahen napredek svojih panjev in da bodo na višku razvoja še pred glavno pašo ali vsaj hkrati z njenim začetkom.

Kako pa bomo to dosegli?

Že čebelar začetnik ve, da so potrebni 3 tedni za razvoj čebele od jajčeca do godnosti. Zato je lahko izračunati, da morajo biti jajčeca zaležena najmanj tri tedne pred glavno pašo v domačem kraju, če hočemo, da bodo ob začetku glavne paše zapustile celice stotine in stotine marljivih čebel. Vsa ta množina mora biti v jajčecih v drugi polovici aprila, če jih hočemo imeti nekako pred sredo majnika izležene.

Naštevaje vsa ta dejstva vzamemo pravi in pravočasen razvoj čebelnega plemenjaka v svoje roke in sami določimo čas izrednega razvoja do skrajne mere. Mi sami nudimo čebelam to, kar jim skopa narava odreka — mi jim dajmo medu na ta način, da jim pokladamo, ali kakor so včasih rekli, da jih špekulativno pitamo.

Običajno se razdeli doba tega pitanja v tri dobe po en teden. Začenjamo pa s pitanjem 3—4 tedne pred glavno pašo. Prvi teden pokladamo panjem vsak večer po eno zajemalko le malo razredčenega ajdovega medu. Sladkorna raztopina ni za ta namen!

Čebele izredno hitro pripravijo med iz pitalnika, posebno če je malo topel. Zaradi prenašanje hrane v satje je ves panj močno razburjen, vse čebele so zaposlene, toplina v panju se zaradi obilega dela znatno zviša. Pitamo vsak dan ali pa vsakega drugega dne. V panju je zaradi tega dotok medu nenadno močan. Ali ni, kot bi narava nudila obilo bere na cvetju?

Matica je že prej pridno zalegala, sedaj pa zalega še bolj, ker jo čebele močnejše pitajo zaradi »dobre paše«. Že po prvem tednu je v panju mnogo več zalege.

Drugi teden navadno damo panjem dvojno količino medu prvega tedna. Dotok medu postane stalen in še večji. Naravna posledica je, da matica še obilnejše zalega. Panji so medtem postali že izredno močni. Mi pa še tretji teden nadaljujemo s pitanjem. Sedaj pokladamo sleherni večer trikratno količino medu. »Paša« se je zopet zboljšala! Sedaj dobe čebele tudi že v naravi marsikatero kapljo medu, pa še obilo obnožine. Obnožina pa je za ugoden razvoj zalege enako potrebna kot med.

Tako smo tri tedne zapored dovajali panjem močan tok medu, tako nekako: »paša« je bila dobra. Po končanem pitanju se je nakopičilo v panju mnogo zalege, ki v najrazličnejšem razvojnem stanju oznanja blagostanje plemenjaka. V kratkem bo mnogo zalege, ki jo je matica zalegla ob začetku pitanja, zapustilo celice in mlade čebele bodo prežale, kdaj naj izlete na pašo.

Pa jo vreme zagode kot lani: ves maj je bil deževen in še pol junija povrh! Prijatelj, sezi molče v posodo za med, v možnjo po denar za sladkor in daj panjem, kar nujno potrebujejo — hrane. Špekulativno pitanje je zelo oster in dvorezen nož!

Opozoriti moram še na nekaj. Ne misli, prijatelj, da panjem zadostuje tista trohica hrane, ki mu jo pri špekulativnem pitanju natočiš v pitalnik! Ne! Ta količina je le za sproti, kakor pravimo. Zlasti ne pitaj plemenjakov, o katerih dvomiš, imajo li še dovolj lastne medene zaloge, kajti množina zalege, ki jo dosežemo s špekulativnim pitanjem, potrebuje prav mnogo hrane. Sicer pa ne bo prav nič škodovalo, ako koncem vsakega tedna damo plemenjaku vsaj 1 l dobrega pitanca, da mu ne bo zmanjkalo hrane.

Glej, da se ti ne pripeti, kot se pomlad za pomladjo godi po naših kmetiških čebeljakih! Dan na dan kažejo čebelam medene žlice. Ker se to stalno godi, je

to res nekako špekulativno pitanje, ki vzpodbuja matico k močnejšemu zaleganju. A to pitanje je nezadostno. Panji porabijo za zalego še zadnje zaloge svojega medu, narava jim pa še ne nudi izdatnejše paše. Čebelar pa misli, da so mu panji že dovolj snedli. Začne se pomanjkanje in v stiski načnejo lastno zalego. Mesto da bi panj napredoval, hira in peša.

Špekulativno pitanje ni za brezvestne stiskače in skopuhe. Tudi čebelarje začetnike svarim pred nepremišljenim takim pitanjem, ki je marsikatero leto dobrim plemenjakom v pogubo.

Opazovalne postaje

Julij Mayer — Dob pri Domžalah

Poročilo za december

Letošnji december je bil izredno neprijazen. Prve dni je pritisnil mraz, in se je vrstil s snegom, kakor ga sicer nismo vajeni v tem mesecu. Mnoge čebelarje je mraz prehitel in niso imeli svojih panjev še prav zimsko zapaženih. Bili so zato v velikih skrbeh, vendar brez povoda, ker se je vreme proti koncu meseca sprevrglo in nam naklonilo celo dež. Mnoge postaje so imele za božič celo izletne dni, žal v veliko škodo panjev, ker je na tisoče čebel obležalo v visokem snegu.

Tacen: Vse v najlepšem redu. Vendar je na dnu panjev mnogo mrtvic.

Podova: Dne 24. t. m. so čebele precej izletavale pri $+5^{\circ}$ C, seveda jih je mnogo obležalo. Tudi naslednji dan so izletavale, toda manj in to pri -0° C!

Nedeljica: Nekemu čebelarju so uzmoviči izpraznili panj in s sati izginili v noč.

Bučka: Dne 24. t. m. so čebele dobro izletavale in se trebile. Pri žrelih sem opazil precej mrtvic.

Cerknica: Ker prezimujejo moji panji na hojvcu, sem bil v velikih skrbeh. Toda solnce je 25. t. m. izvabilo čebele na izdatno trebljenje. Rešene so!

Novo mesto: Na božični dan so nekateri panji izletavali, a jim je bil izlet bolj v kvar ko v korist. Čebele je mamil nanovo zapadli sneg, v katerem jih je mnogo obležalo.

Barje: Zaradi povodnji je pribežalo mnogo poljskih miši k poslopjem in sedaj delajo nemir okoli čebeljakov.

Mesečni pregled za december 1933

Vsi panji so A.-Ž. sestava

Kraj	Višina nad morjem	Panj je teže						Toplina zraka			Dni je bilo											
		pridobil v			izgubil v			v mese- cu čistih dkg	največ pri- dobil	naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.															
		mesečni tretjini dkg						pri- dobil	po- rabil	dkg	dne	C°										
Blejska Dobrava . . .	577	—	—	—	20	—	35	—	55	—	—	+ 3	-17	—	4'4	—	5	5	25	—	6	—
Breg-Križe	483	—	—	—	10	10	20	—	40	—	—	+ 4	-13	—	4	—	5	7	20	4	7	2
Virmaše-Škofja Loka .	361	—	—	—	35	30	10	—	75	—	—	+ 7	-14	—	1	—	5	12	22	4	5	12
Tacen-Šmarna gora .	314	—	—	—	25	20	75	—	120	—	—	+ 3	-13	—	3'6	—	6	9	28	1	2	11
Barje	298	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 6	-14	—	2'4	—	6	10	25	6	—	3
Dob	305	—	—	—	20	10	20	—	50	—	—	+ 7	-19	—	4	—	4	7	25	3	3	6
Rova	350	—	—	—	15	15	20	—	50	—	—	+ 7	-11	—	3'2	—	5	9	20	3	8	5
Škorno-Novi kloster .	450	—	—	—	15	15	25	—	55	—	—	+ 4	-18	—	5'8	2	3	3	24	3	4	2
Sp. Ložnica-Zalec . .	252	—	—	—	20	15	25	—	60	—	—	+ 2	-16	—	5	—	4	10	19	12	—	13
Leveč-Sl. Bistrica . .	355	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 10	-19	—	5	1	4	31	27	2	2	14
Muta	387	—	—	—	10	20	40	—	70	—	—	+ 2	-17	—	6	—	—	13	23	1	7	18
Sv. Duh-Selnica . . .	536	—	—	—	30	20	25	—	75	—	—	+ 3	-18	—	5'2	—	—	12	19	8	4	3
Studenci-Maribor . .	265	—	—	—	—	10	35	—	45	—	—	+ 6	-16	—	3'2	1	3	9	21	2	8	6
Podova-Dravsko polje	255	—	—	—	30	30	20	—	80	—	—	+ 5	-14	—	3'8	1	5	13	20	11	—	27
Cezanjevci	182	—	—	—	—	—	60	—	60	—	—	+ 5	-14	—	4'8	—	6	16	21	10	—	15
Nedeljica-Turnišče . .	170	—	—	—	25	25	25	—	75	—	—	+ 4	-12	—	3'2	—	2	10	26	1	4	10
Donačka gora-Rogatec	397	—	—	—	40	30	20	—	90	—	—	+ 6	-11	—	3	1	5	5	24	5	2	11
Leskovec-Krško . . .	186	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 5	-10	—	2'9	—	5	12	28	2	1	6
Zakot-Brežice	156	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 7	-10	—	4'4	1	6	13	28	2	1	14
Bučka	307	—	—	—	40	30	10	—	80	—	—	+ 6	-12	—	3	2	2	8	26	4	1	8
Krka	300	—	—	—	35	25	15	—	75	—	—	+ 2	-14	—	4'9	—	3	16	25	5	1	16
Cerknica	575	—	—	—	15	25	15	—	55	—	—	+ 5	-14	—	5'5	1	1	16	24	7	—	20
Sv. Gregor-Ortnek . .	736	—	—	—	25	20	30	—	75	—	—	+ 3	-14	—	5'4	—	—	17	27	4	—	18
Novo mesto	180	—	—	—	60	20	20	—	100	—	—	+ 10	-14	—	3'4	1	6	12	26	2	3	5
Šmarjeta	375	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 7	-11	—	3'8	2	5	15	24	5	2	22
Valpča vas	280	—	—	—	15	10	30	—	55	—	—	+ 6	-10	—	2'4	—	5	14	26	1	4	7

Medenje hoje v letu 1933 na Notranjskem

Franc Bečaj — Cerknica

Kot star čebelar sem prišel po večletnem intenzivnem opazovanju pojavov medenja hoje do nastopnih rezultatov.

Spomladanski meseci preteklega leta, april, maj in junij, so bili zaradi obilnega dežja in dokaj mrzlega vremena v tukajšnjem okolišu za čebele in tudi za čebelarje naravnost katastrofalni. S strahom smo gledali v bodočnost. Kajti doba paše je bila pri kraju, čebele pa popolnoma suhe, da ne rečem sestradane. Na hojo niti mislili nismo, ker smo nanjo računali šele leta 1934.

Koncem junija se je vreme vendarle obrnilo in pritisnila je precejšnja vročina. Da se nekoliko razvedrim, sem zapustil 1. julija svoje takrat še dokaj revne čebelice in jo mahnil z nekim tovarišem na nekakšen izvid preko cerkniškega polja in jezerske gladine v gozd Javornik. Tu se mi je takoj ob prihodu razveselilo oko in srce in prešla skrb za moje čebelice, kajti na obronku gozda sem zasledil znake medenja hoje. Takoj jo ubereva s tovarišem radostna nazaj in postaviva na ta kraj najine prve čebele. Seveda, posnemalcev ni manjkalo in že 15. julija je stalo na tem pasišču 250 A.-Ž. panjev. Zaradi morebitnega požara smo razpostavili sklade naših panjev v primernih presledkih. Ta čebe-

larska naselbina je potem nudila sliko nekakšnega skavtskega taborišča.

Obiskovalcev ni manjkalo, kajti posečali je nismo le čebelarji, ampak v velikem številu tudi izletniki, kopalci in ljubitelji narave. Užitek je nudila vsakomur več kot dovolj, kajti šumenje čebelic, njih marljivost in urnost je pač v slehernemu prijetno odjeknila. Da se pa čebelarji nismo zadovoljili le z bučanjem čebelic, sem v veliko veselje čebelarjev postavil dne 12. julija tudi tehtnico na to pasišče. Dones se je od dneva do dneva prav presenetljivo večal. Hvala našemu patronu sv. Ambrožu — konec letine je bil prav blagoslovljen in sladak...

Omenim pa lahko, da je hoja medila le krajevno in izjemoma. Gozd Javornik je medil le v dolžini kakih 6 do 7 km in 2 do 3 km v širini. In tudi na tem kompleksu niso medile vse hoje. Kolikor sem dognal, so medila le starejša, močna in dobro razrastla drevesa.

Po lastnem prepričanju lahko omenim, da je prihodnje leto upati na splošno medenje hoje. Seveda ne smemo pozabiti, da je to odvisno od igre narave. Ako bo prihodnjo pomlad obilo dežja, da se zemlja napije vlage, v poletju pa nastopi izdatna vročina, je medenje hoje neizogibno in blagor sv. Ambroža zajamčen.

Nekaj čebelarških spominov

Fr. Rojina — Zg. Šiška

(Dalje.)

Praden je dobilo moško in žensko učiteljsiše v Ljubljani svoje sedanje poslopje na Resljevi cesti, je bilo nastanjeno deloma v bivšem licealnem poslopju, kjer je zdaj živilski, oziroma Vodnikov trg, in deloma v Mahrovi hiši, učiteljski vrt pa je bil že več let prej na istem prostoru, kjer je še zdaj, namreč poleg učiteljskega. Na jesen leta 1884 smo se preselili v lepo novo stavbo.

Na šolskem vrtu je bil tudi ličen majhen uljnjak. Stal je na štirih kamnitih podstavkih z jarčki za vodo, bil je lepo popleskan ter je imel pozlačen nemški napis, ki bi se po naše

glasil nekako: »O, da bi bila vsaka država v slogi enaka čebelni!« Da je moral biti celo na uljnaku napis nemški, se ni čuditi, saj so se takrat na učiteljski razen štirih vsi drugi predmeti poučevali v nemščini; zavod je bil pač državen.

Uljnjak je bil v tistem času prazen; ne prazen, panjev, samih kranjčev, je bilo v njem več, nekaj celo prav pripravnih in čedno poslikanih, ali čebel ni bilo v nobenem. Šolski sluga mi je pravil, da so že večkrat nabavili kak panj čebel, da so jim pa vedno, prej ali slej, pomrle, ker ni nihče znal »hoditi z njimi v caker«, zdaj pa da ravnatelj že nekoliko let noče kupiti drugih. »No pa saj je prav« — pristavi še — »saj se itak nihče ne upa ogrebat rojev. Nekoč smo imeli enega in smo ga nameravali spraviti v panj šele zvečer, a je že popoldne ušel in nas rešil vseh skrbi.

Kmetijstvo je poučeval takrat profesor Linhart, ki je bil vsa štiri leta tudi razrednik našega letnika. Bil je dober in pravičen mož in v hudih primerih vedno naš zagovornik, a kljub temu nas je od tridesetdveh gojencev, ki smo vstopili v prvi letnik, prilezlo do mature samo sedem, in še izmed teh je nekaj ni napravilo na prvi mah. Profesor za verouk je bil pravi vedež, ko nam je, kadarkoli smo bili za njegovo častljivo starost preživeli, prorokoval, da se bo »prerešetal«. Res, napravili so to temeljito, in da ni bilo Linharta, bi morali zavoljo pomanjkanja gojencev četrti letnik ukiniti, saj nas je bilo že itak več kot polovica manj kot naših profesorjev. In še nekaj morajo vsi, ki so bili pod Linhartom, priznati, da je namreč znal to, kar je vedel, podati svojim gojencem tako umljivo, kakor takrat noben drug profesor. V kmetijstvu res ni bil poseben praktik, vendar je uredil učiteljski vrt prav lepo; kar se pa tiče teorije, moram reči, da je znal iz skoraj brezmejne tvarine, ki jo nudijo razne stroke kmetijstva, izbrati le najpotrebnejše, kar bi utegnilo kdaj koristiti zlasti učitelju na deželi. Dal nam je dobro podlago, na kateri se je mogel vsak, kdor je imel zanimanje in dobro voljo, izpopolnjevati in izobraževati nadalje. Še danes hranim beležke njegovih predavanj o čebelarstvu. Vsebujejo do malega vse, kar bi moral vedeti vsak povprečni čebelar o ustroju čebelne družine ter o pogojih njenega razvitja in življenja. Teorija je baš v čebelarstvu zelo važna. Neki znamenit nemški čebelar — če se prav spominjam da Berlepsch (Berlepš) — se je izrazil: »Pred vsem se učite teorije, sicer ostanete vse svoje življenje v praksi skaze!«

Nikakor pa se od učiteljskega ne more in ne sme zahtevati, da bi pošiljala med svet že kar

popolne strokovnjake raznih kmetijskih panog. Nima za to ne časa, ne sredstev in tudi namena ne, vendar je med narodom dokaj dobrih šolskih vrtnarjev in sadjarjev, in mnogi se odlikujejo tudi kot vneti in spretni napredni čebelarji. Vsi ti so dobili pobudo in svoje prvo in temeljno znanje na učiteljišču, pozneje pa je bilo na vsakem posamezniku, kako in pod kakšnimi razmerami si je to znanje večal in širil. Kadar prebira gospod profesor Verbič kot predsednik »Čebelarškega društva za Slovenijo« ali kot blagajnik »Sadjarškega in vrtnarskega društva« imenika članov teh dveh društev, tedaj naleti gotovo na mnoga imena svojih nekdanjih gojencev. Prepričan sem, da mu je v veliko zadoščenje zavest, da je njegovo dolgoletno smotno delovanje na učiteljišču rodilo obilen sad. In koliko je še mladih učiteljev, ki služijo v takih okoliščinah, da se ne morejo udeleževati v tem pravcu, da si bi bil marsikateri pod ugodnimi pogoji izboren kulturen delavec. Seveda so bili med gojenci tudi taki, ki že v šoli niso imeli pravega smisla in zanimanja posebno ne za čebelarstvo, to pa največ zaradi tega, ker čebele pikajo. Saj bi pa tudi ne bila malenkost s spačenim obrazom hoditi mimo brhkkih učiteljišnic in drugih zalih deklet. Sicer je pa tudi res, da vse ni za vsakega, ali blagor učitelju na deželi, ki ima veselje do vrta in čebelarstva. Ne bo mu treba željno gledati le proti Ljubljani ali kakemu drugemu mestu, kakor se beduin hrepeneče ozira proti Mekki, temveč bo sredi svojega paradiza, ki si ga bo ustvaril sam, s svojimi čebelami zadovoljno živel v vsakem gorskem zakotju. —

Prihodnjo pomlad — odkar smo se namreč preselili na Resljevo cesto — je bil šolski vrt že ves obdelan, pota počejena in nanovo posuta s peskom, višnje tam v vzhodnjem kotu so bile že vse v cvetju, da so jih čebele veselo obletavale, naš uljnjak pa je imel še vedno tako žalostno lice, kot sredi zime. Panji niso bili urejeni, nekaj jih je bilo nametanih kar križemkražem drug vrh drugega, vmes nekaj zmešane slame, po kotih pa vse polno zaprašnih pajčevin. Tedaj se spravim neko popoldne po šoli nadenj, da ga uredim. Izložil sem panj za panjem ven ter sproti vsakega posebej ometal na vseh koncih in krajih, slamo sem znosil v kompostno jamo, počedil notranjost od vrha do tal, potem pa zložil vse panje zopet nazaj ter jih obenem lepo uredil po obliki in barvah, da bi se prilegalo očesu. Omil sem naposled še sprednje končnice, da so bile

skoraj kot nove, in sem baš pometal, kar sem bil posmetil okoli uljnjaka, ko pride na vrt Linhart. Kaj da počnem tod, me vpraša, a odgovarjati mi ni bilo treba, ker se je vstopil tja pred uljnjak in je sam videl, kako in kaj. In me takoj še vpraša, če bi mogel poizvedeti, kje bi bilo mogoče dobiti dva dobra plemenjaka. »Lahko jih preskrbim že jutri zjutraj« — mu odvrnem — »če želite, bodo čebele ob sedmih že tu.« »Dobro, ob sedmih pridem sem, adjé!« — se okrene ter gre k vrtnarju, jaz pa hitro domov, da me ne bo preveč lovila noč, ko bom šel po kupčiji. Nameraval sem iti celo v Podatik k Lužarju, največjemu tedanjemu čebelarju v naši okolici, a ni mi bilo treba hoditi nikamor, zakaj že spotoma domov sem prav slučajno prišel do čebel. Ko pridem namreč mimo Martinčka, me vpraša stric, zakaj da jo danes tako hitro maham proti domu, pa mu povem, da tako pa tako, nakar mi ponudi svoja dva panja, ki ju je imel na podnem pažu. Pravi, da je le prenerodno imeti čebele tako visoko in vedno plezati po lestvi gor in dol, da veter čebele preveč zanaša in meče na tla, povrh pa še Palafurka vedno otresa jeziki, ker letajo čebele čez njeno pot.

Panja sta bila kakor dvojčka, oba izrojena, dodelana do kraja ter tako zasedena, da sva ju mogla le z največjo previdnostjo zopet zapreti; seveda, imel ju je na pomladanskem resju in ju šele prav pred kratkim prinesel domov. »Koliko?« — vprašam, in po kratkem pomisleku odgovori, da enajst goldinarjev. »O, stričko, Jozelj je vedno trdil, da je stara tarifa samo pet goldinarjev za panj« — pripomnim, a on je dejal, da bo čebele pač toliko cenil, in bo šele potem nekaj odjenjal, če se bo tisti gospod kaj krotovičil; ampak naj nikar ne mislim, da bi kaj dal pod deset goldinarjev. Zmenila sva se, da jih bova drugo jutro odpeljala ob šestih, kar sva tudi storila. Ker je bilo jutro precej hladno, in sploh noči še tudi, sva panja z mehko otavo, kar sva jo imela na vozičku še skrbno zapažila, in ko so se čebele popolnoma umirile, sva jih varno odmašila. Linhart, ki je prišel še pred sedmimi, je bil zelo zadovoljen, stric pa tudi, saj se mu je njegova špekulativna poteza gladko obnesla, ker se Linhart ni prav nič »krotovičil«. Najbrže je Linhart kupil takrat čebele kar iz svojega, samo da mu ni bilo treba pri ravnatelju moledovati zanje. Sicer pa, naj jih je nabavil že ta ali oni, meni je napravil z njimi nepopisno veselje. Odslej mi je bil šolski vrt paradiz.

(Pride še.)

Prosimo, pošljite zaostalo in letošnjo članarino!

Kotiček za radovedneže

1. Kaj je vzrok, da panji tako močijo, da od nekaterih brad visi po nekoliko prstov dolga ledena sveča? Panje imam kot ponavadi pažene z otavo in to tako močno, da ne more biti nikjer prepriha? I. Č. v L.

Odgovor. Tudi čebele dihajo, dasi drugače kot mi. Pri tem izdihavajo iz svojega telesa vodo v obliki vodnih hlapov, kakor to opazujemo tudi pri našem dihanju. Hlapi krožijo po plodišču in se zbirajo tam, kjer so najbolj mrzle stene. Navadno torej na vratih, če slamnica preslabo zapira. Sicer pa je slamnica navzeta vlage. Enako se nabirajo tudi na prednji končnici, zlasti v bližini žrela. To posebno opazamo pri panjih z verando, ker je tam le enojna stena. Na tej se vodni hlapci zbirajo v rosne kapljice, ki se nato združujejo in cede iz žrela. Posebno v zelo mrzlih zimah se v notranjosti žrela kaj rade delajo sveče in so se zaradi tega panji že zadušili. Najbrže so

vaši panji preveč zapaženi in niso čebele dovolj trdno v zimski gručici, ker vlada v panju precej visoka toplina! Panji posebno močijo na pomlad, ko gojijo mnogo zalege ter so noči hladne.

2. Ko so za božič čebele izletavale, sem opazil pri žrelu kot proso velika bela zrnca. Kaj je to? S. B. v M.

Odgovor. Drobna bela zrnca, ki ste jih opazili, so drobci strdi (strjenega medu). Panju primanjkuje vode, zato ne more strjenega medu raztopiti in porabiti ter zmeče zrnca na dno. Odpomoč: na rešetko položite zloženo precej mokro cunjico, da čebele lahko posrebajo vodo. Mediče zopet dobro prekrijte in izdelajte!

3. Iz žrela sem izkopal mnogo ostankov in delov čebel. Ne vem... Mlad začetnik v L.

Odgovor. Prijatelj, v panj se je priklatila rovkica, t. j. mala miška s šilastim gobčkom. Pravimo ji tudi s tujko »špičmoh«. Past s slatinino pred žrelo, pa se ujame! I. M.

Društvene vesti

Pozor čebelarji! Odbira matic je za vsakega čebelarja najvažnejše poglavje o čebelarstvu. Naše društvo, ki stremi za tem, da spopolni našo čebelno pasmo, je ustanovilo v Kamniški Bistrici plemenilno postajo. V letošnjem letu pa hoče ustanoviti še eno postajo, kjer bo za to določeni vodja opazoval roje, ki jih bodo čebelarji poslali na tekmo. Vsi panji za roje bodo enako opremljeni in vsi roji bodo deležni enake oskrbe. Vse matice morajo biti iz leta 1933 in vsak roj mora tehtati 1-50 kg. Roji bodo opazovani dve leti. V preizkušnjo bomo vzeli najprej le 10 rojev. Po preteku dveh let se bodo družine ocenile in primerno nagradile. Najboljšo družino bo društvo potem porabilo na plemenilni postaji.

Odbor osrednjega društva prosi vse one čebelarje, ki imajo prvovrstne čebelne družine z najboljšimi lastnostmi glede donosa medu, rodovitnosti itd. in bi jih hoteli prepustiti naši novi selekcijski postaji, da nam to javijo po dopisnici. Za vsak tak roj bomo plačali 100 dinarjev. Čigavi roji se bodo sprejeli na tekmo in kdaj, bomo vsakemu ponudniku pismeno sporočili. Prijave sprejema odbor do konca februarja.

Janševo proslava. Osrednji odbor bo proslavil dvestoletnico rojstva Antona Janše dne 19. maja s slavnostnim občnim zborom, na Breznici pa bo ondotna podružnica priredila dne 20. maja t. l. posebno proslavo. Nadaljna

poročila o tem sledijo v prihodnjih številkah »Slov. Čebelarja«. Pozivljemo pa vse naše čebelarske podružnice, da sklepajo na svojih sejah, kako bodo tudi one proslavile Janšo. Podatke o njem bo osrednje društvo pravočasno poslalo vsem podružnicam.

Tiskovine za opazovalne postaje. Naše društvo vzdržuje 27 opazovalnih postaj. Rado bi jih pa vzdrževalo še več, ako bi imelo zadosti sredstev na razpolago. Ker pa so opazovanja za vsakega čebelarja izredne važnosti, je društvo naročilo tiskovine, ki so za opazovanje potrebne in so na razpolago vsem članom po 25 par komad. Ker potrebuje čebelar mesečno eno tiskovino, veljajo za vse leto le 3 Din. Kdor se za taka opazovanja zanima, naj naroči te tiskovine pri društvu. Dobil jih bo s primernim navodilom vred.

Sladkor. Obveščamo vse podružnice in člane, da bo DČ imela od 15. februarja dalje denaturiran sladkor zopet v zalogi. Članom ga bomo prodajali na podlagi izkaznice o plačani članarini za leto 1934 po 7-50 Din kg. Podružnice ga bodo dobivale za svoje člane po 7-50 Din franko domača železniška postaja, če ga bodo naročile najmanj 50 kg. Članska izkaznica mora biti podpisana od predsednika in blagajnika podružnice in opremljena s pečatom.

Po sklepu glavnega odbora bo dobil vsak član za pitanje v pomladi po 3 kg sladkorja na

panj. Čebelarja ga bo prodajala le proti takojšnjemu plačilu.

Pri pošiljati kupnine za sladkor napišite na položnici opombo: »Za sladkor,« da ne bo pomot.

Opozarjamo vse čebelarje, da se strogo ravnajo po predpisu o uporabi denaturiranega sladkorja, ki je namenjen le za pitanje čebel. Vsaka zloraba bo strogo kaznovana.

Vsem članom in podružnicam v resen preudarek!

1. Podružnice in člani dolgujejo na članarini še precejšnjo vsoto. Zaradi teh zaostankov je moral upravni oddelek najeti posojilo, ki bi ga sicer ne bilo treba.

2. Za obletnico Janše bo osrednje društvo založilo novo čebelarstvo knjigo, ki jo krvavo potrebujemo. Plačati bo treba zanjo veliko denarja.

3. Društvo mora letos izdati tudi življenjepisa Janše, da bomo imeli zbrano vso snov o Janši. Tudi za to knjigo bo treba odšteti večjo vsoto denarja.

4. Za predavanja dobiva društvo vsako leto manj podpore in vendar so predavanja duša naše organizacije. Tudi za to potrebuje društvo mnogo denarja.

Vse te stroške bo društvo zmoglo le, ako bo čimprej plačana vsa zaostala in tekoča članarina, sicer bo moralo društvo zopet najeti posojilo.

Čebelarji! Premislite te štiri točke! Ali je prav, da moramo neprestano drezati zaradi članarine?

POROČILO O ODBOROVIH SEJAH OSREDNJEGA DRUŠTVA

XXXXI. seja širšega odbora dne 9. decembra 1933.

Navzočni so bili vsi gg. odborniki razen gg. Štefanciosa, ki se je opravičil.

Gospod predsednik je pozdravil vse gg. odbornike, ugotovil sklepčnost in otvoril sejo. Podal je kratko pojasnilo k dnevnemu redu in prosil zunanje gg. odbornike, da sporoče vse predloge in želje svojih podružnic.

Zapisnik zadnje seje je bil odobren. Tudi poročilo o delu in sklepih ožjega odbora, storjenih od zadnje seje širšega odbora dne 15. VII. t. l. do današnje, je bilo odobreno. G. Peterlin je prosil nekoliko pojasnila glede razdelitve sladkorja za poplavljenice, kar se je zgodilo. G. Majer je predlagal, naj bi se tehtnice za nove tri opazovalne postaje kupile že meseca decembra in ne šele, kot je bilo objavljeno, meseca januarja ali februarja. Predlog je bil sprejet.

Janševa proslava. Po uvodu g. predsednika je tajnik prebral glavne točke sporeda za Janševo proslavo in to glede slavnostnega občnega zbora, izdaje Janševega zbornika, slavnostne številke Sl. Č. in razstave. Posebno poročilo je dodal še g. predsednik o zbiranju podatkov o Janši na Dunaju, ki naj jih izvrši g. Mihelič.

Pri tej točki je g. Strgar omenil, da je g. Perc iz Celja že obdelal Janševo delovanje in našel tudi njegovo sliko. G. Majer je predlagal, da bi se Janšev životopis razposlal po Banski upravi vsem šolam, ki naj bi ga obrazložile otrokom. G. Peternel je bil v dvomu, če bo društvo moglo proslavo sploh financirati. Zbran denar od sladkorja naj se porabi za Čebelarški dom, ki naj bi nosil Janševo ime. Glede zbiranja podatkov o Janši na Dunaju so bili gg. odborniki raznega mišljenja. Eni za, drugi proti potovanju. G. Žnideršič je bil mnenja, da bi se Janševa proslava vršila v večjem obsegu. Da pa ne bi društvo zašlo v prevelike izdatke, naj bi se sestavila dva proračuna, za proslavo v večjem in v manjšem obsegu. Splošno so gg. odborniki poudarjali, da je treba s sladkornim fondom varčno postopati. Glede dneva proslave so bili gg. mnenja, naj se redni in slavnostni občni zbor vršita na isti dan, ker udeleženci ne bodo mogli ostati dva dni v Ljubljani.

Končno je širši odbor z večino glasov sklenil:

1. Slavnostni in redni občni zbor naj se vršita na isti dan. Slavnostno zborovanje bo dne 19. maja ob 10, redni občni zbor pa ob 13. Poskrbi naj se za skupno kosilo. Drugi dan, to je 20. maja, naj se vrši izlet na Breznico k ondodni proslavi.

2. Za Janševo proslavo naj ožji odbor skrbi, da dobi primerno podporo od Banske uprave in ministrstva.

3. Zaradi prevelikih stroškov se čebelarstvo razstava ob priliki proslave ne more prirediti.

Članarina za leto 1934. G. prof. Verbič je podal k tej točki posebno pojasnilo. Ker so vsi gg. odborniki poročali o težkem položaju članov na deželi in so priporočali znižanje članarine, je širši odbor sklenil predlagati občnemu zboru, da za leto 1934 zniža članarino na 35 Din s pristavkom, da pripada 30 Din osrednjemu društvu, 5 Din pa podružnici. Nastali primanjkljaj naj se krije s cenejšim tiskom lista in podporami.

Mikroskop. G. predsednik je pojasnil, da je dobilo društvo po posredovanju g. poslanca ravnatelja Krejčija od ministrstva 3000 Din podpore za nakup mikroskopa. Pojasnil je tudi nujno potrebo lastnega mikroskopa za strokovna raziskovanja, čemur so pritrdili tudi drugi gg. odborniki. Ker pa bo veljal mikroskop več kot 3000 Din, je odbor soglasno dovolil, da se sme večji strošek kriti iz družvene blagajne.

Naredba za prevoz čebel na pašo, ki jo je izdala Banska uprava za leto 1933, je potrebna spremembe. Gosp. predsednik je o tem poročal in predlagal širšemu odboru, da sprejme nekatere dodatne predloge k naredbi. Sprejeto!

Osnutek pravilnika o zatiranju kužnih čebelnih boleznih je istotako potreben sprememb. Tozadevni predlogi so bode predložili Veterinarskemu združenju v Beogradu. G. predsednik Verbič je podal o tem izčrpno poročilo ter pojasnil posamezne odstavke, ki naj bi se v pravilniku spremenili in izboljšali. Širši odbor je sprejel vse predloge, ki jih je stavil g. predsednik in končno odobril ves pravilnik po predlaganih spremembah.

Čebelarški mojster. G. Žnideršič je odboru predlagal, naj sprejme društvo v službo čebelarstva mojstra. Omenjal je veliko potrebo po taki osebi, ker zahteva to interes in velik razmah društvenega delovanja. Čebelarški mojster bi bil v pomoč pri plemenitni postaji, izdelovanju satnic in panjev ter drugih potrebščin, pri preiskavi in zatiranju kužnih čebelnih boleznih, kot zdravstveni

veščak pri prevažanju čebel na pašo ter raznih drugih društvenih akcijah. S tem bi se društveno delovanje znatno razmahnilo, ne da bi društvo preveč obremenjevalo. Če bi mojstrova plača znašala okrog 15.000 Din letno, bi se ta znesek nekoliko kril s tem, da bi ne bilo treba najemati drugih delovnih moči. Gg. odborniki so imeli proti predlogu razne pomisleke, predvsem zaradi kritja teh stroškov, ker jih ne bosta zmogla niti D. C., niti upravni oddelek. Predlog je bil z večino glasov odklonjen (za predlog so glasovali le trije odborniki).

Jugova knjiga. G. predsednik je podal pjasnilo o Jugovi novi čebelarški knjigi. Več let se že vleče ta zadeva. Končno se je društveni odbor odločil, da založi knjigo društvo, ker ne more več čakati na podporo te ali one oblasti. Nujnost in potreba izdaje knjige so podčrtavali vsi odborniki. Zato je širši odbor soglasno sklenil, da se sme

za izdajo knjige iz sladkornega sklada založiti znesek 20.000 Din, in tudi več.

Slučajnosti. G. predsednik je omenil, da bo treba nadaljevati s predlogi za spremembo pravit. Osnutek bo objavljen v Sl. Č. in s tem dan vsem gg. odbornikom in članom v pregled. Sprejeto.

Na predlog vodje DČ gosp. ravnatelja Arka je širši odbor dovolil, da se podružnici D. Č. v Ptujtu odpíše od skupnega računa za prodane čebelarške potrebščine znesek 220 Din.

Podružnicam D. Č., ki so oddaljene od Ljubljane preko 10 km, se dovoli namesto dosedanjih 10%, 12% popusta.

G. odbornik Vales je predlagal in utemeljeval, da se nakloni novomeški podružnici primerna podpora iz sladkornega sklada. Odbor je predlog odklonil, ker je namesto podpor podružnicam sklenil znizati članarino.

Vesti iz podružnic

Podružnica »Mursko Polje« v Križevcih pri Ljutomeru bo imela v nedeljo, dne 28. januarja ob 8 v prostorih šole svoj redni občni zbor. Vabimo k obilni udeležbi vse zavedne čebelarje člane in nečlane.

Podružnica Sv. Trojica v Slov. goricah bo imela svoj redni občni zbor dne 4. februarja t. l. ob 14 v šoli. Vabljeni so vsi čebelarji člani in nečlani.

Podružnica Žužemberk bo imela redni letni občni zbor dne 4. februarja ob 10 v osnovni šoli v Žužemberku. Po zborovanju bo predaval o spomladnih opravilih v čebelnjaku gosp. učitelj Japelj iz Hinj. Udeležba vseh članov je obvezna. Vabljeni pa so tudi čebelarji nečlani.

Podružnica v Mežici naznanja svojim članom, da bo nadaljevanje občnega zbora v nedeljo, 4. februarja, ob 8 v gostilni Stopar v Mežici s sledečim dnevnim redom: 1. Volitev novega odbora. 2. Članarina za leto 1934. 3. Nabava čebelarških potrebščin. 4. Slučajnosti. Prosimo vse člane, da se občnega zbora polnoštevilno udeleže. Miha Binšek, predsednik.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo v torek 6. februarja ob 8 zvečer pri Bankotu (»Nacetu«) na Šmartinski cesti v Ljubljani. Ker se imamo čebelarji vedno kaj pogovoriti in tudi tekoče odborovo delo zanima pripadnike naše »bratovščine«, vabi odbor vse člane, da se je udeleže. Odbor.

Čebelarjem Ljubljane in okolice. Odbor čebelarške podružnice za Ljubljano in okolico poziva vse člane, ki želijo postaviti čebele v letošnjo ajdovo pašo na podružnično pasišče na Dravskem polju, da prijavijo najkasneje do konca februarja število svojih panjev podružničnemu tajniku na naslov: Josip Stojkovič, učitelj, Moste, Vodmatska ulica 10.

V primeru večjega odziva bo odbor preskrbel še drugo enakovredno pasišče. Vsak prijavljenec pa mora istočasno nakazati s čekovno položnico na ček. račun št. 13275 (lastnik računa: Čebelarško društvo za Slovenijo Podružnica za Ljubljano in okolico) prijavnino po 1 Din od vsakega prijavljenega panja. Prijavnina zapade, če se prijavljenec premisli, odšteje pa se od stojnine, ki znaša s čuvarino vred 4 Din od panja. Na prijave brez poravnane prijavnine se odbor ne bo oziral. Odbor.

Cerkniška podružnica je bila v preteklem letu prav občutno prizadeta. Izgubila je namreč dva nad vse agilna in požrtovalna člana, in sicer č. g. dekana Josipa Juvanca in č. g. kaplana Viktorja Turka. Prvi je legel v prerani grob, drugi pa je bil imenovan za župnika na Dolenjsko. Oba sta bila člana in čebelarja v pravem pomenu besede. Vsak čas in vsakomur sta bila rade volje na razpolago. Z dobrimi nasveti in pravo čebelarško šegavostjo sta krepila podjetnost čebelarjev in poživljala podružnično delovanje. Vrzel, ki je nastala v podružnici radi njih izgube, je še odprta. Oba člana ohranimo pri podružnici v častnem spominu. Odbor.

Poročila o podružničnih občnih zborih.

Podružnica za Rogatec z okolico je imela občni zbor 16. decembra l. l. Predsednik je podal poročilo o stanju čebelarstva v rogaškem okraju s posebnim ozirom na pojav boleznih nosematose, ki se je pojavila in o protiukrepih, ki so se izvršili na podlagi navodil strokovnjaka drž. bakt. zavoda v Ljubljani g. dr. Kocjana. Oboleli, odnosno sumljivi panji so se uničili, za odškodnino pa so dobili čebelarji od banske uprave nekaj podpore. Namesto starih košev navajamo čebelarje k uporabi panjev s premičnim satjem, predvsem A.-Z. panj. Ker se je preselil Fišer Karel v Rogaško Slatino, se je pri-tegnilo v odbor Lampreta Franca iz Stoprc. — Stefanciosa Tone, predsednik.

Podružnica na Barju pri Ljubljani je imela dne 14. januarja občni zbor. Članstvo je bilo polnoštevilno navzočno. Predavanja so se udeležili tudi posestniki kmetijskega tečaja, ki je baš takrat bil v šoli na Barju.

Podružnica si je med letom nabavila voz za prevažanje čebel. Občni zbor je bil združen s predavanjem g. profesorja Verbiča o vzreji matic ter o osnutku čebelarškega zakona. V tem osnutku je marsikaj preveč dobrega, skoraj nedosegljivega, pozabiti pa ne smemo tudi na njegovo slabo stran, saj obsega kar 100 s strojem pisanih strani. Če bi g. predavatelj bral vse od kraja, bi se zborovanje zavleklo dolgo v noč. Kakor smo čuli, bomo na zakon še dolgo čakali. V naši državi niso čebelarške razmere povsod enake. Vsaka banovina ima drugače urejeno čebelarstvo. Govori se, da ima

Dravska banovina najbolj moderno in najbolj razvito čebelarstvo v državi. Zato imamo tudi pravico in dolžnost, da smemo po naših zastopnikih izraziti pomisleke glede omenjenega osnutka. Kajti če bo stvar enkrat v teku, se čebelarji sploh ne bomo nikoli več ustavili, tako bo šlo v dir. Zato pričakujemo, da se bodo nekatera določila vsaj nekoliko bolj pametno uredila. Tistemu pa, ki je ta osnutek sestavil, moramo samo čestitati, da je toliko spravil na papir. Kar pa se tiče izvajanja takega zakona v praksi, moramo reči, da se veliko stvari ne bo moglo uresničiti. Preveč dobrot — prehude kazni — eden da, drugi vzame, kaj ostane potem...?

Podružnica v Trbovljah je imela občni zbor dne 6. januarja 1934. Navzočnih je bilo 33 čebelarjev. Zapisnik zadnjega občnega zbora je bil odobren. Podružnica je imela lani 39 članov. Člani podružnice posedujejo 36 kranjčev, 219 A. Z. in 80 drugih panjev, skupaj 335 panjev. V preteklem letu smo imeli en tečaj o kuhi voska in eno predavanje. Društvena blagajna izkazuje saldo 842:13 Din. Računi so bili odobreni. Za leto 1934 je bil izvoljen sledeči odbor: Fr. Lebar, šol. upravitelj, za predsednika, Jos. Hauk, podjetnik, za podpredsednika, Karel Omerzu, učitelj, za tajnika in blagajnika, Mat. Jenko, uradnik T. P. D., Mat. Ašenberger, nadpaznik, Vin. Zadobovšek, čevljar, Mat. Černe, desinfektor, pa za odbornike.

Na občnem zboru je predaval g. Fr. Lebar o pridobivanju dobrega medu in kakšen ne sme biti, g. Hauk Jos. pa o pomladanskih opravilih v čebelnjaku. Oba izkušena čebelarja so poslušalci prav pazljivo poslušali. Razgovarjali smo se tudi o izboljšanju čebelne paše in sprejeli sledeči delovni načrt za l. 1934: 1. Kuha voska na belo nedeljo. 2. Praktično predavanje maja meseca pri Sv. Katarini in 3. Praktično predavanje v jeseni pri Ašenbergerju na Dolu. Podružnica ima najmodernejše čebelarstvo orodje, ki ga izposojuje svojim članom brezplačno, nečlanom pa proti odškodnini.

K. Omerzu, t. č. tajnik.

Podružnica v št. Ilju p. Turjakom je imela svoj občni zbor dne 6. januarja t. l. ob navzočnosti 16 članov. Tajnik g. Rozman je prečital zapisnik lanskega občnega zbora in došle dopise v l. 1933, ter omenil na kratko lansko precej skromno delovanje podružnice.

Blagajniško poročilo je bilo odobreno.

Pri slučajnostih je bilo sklenjeno, da bomo meseca maja priredili predavanje v št. Ilju pri čebelnjaku tovariša Fr. Suligoja. Podružnica je za leto 1934 pridobila štiri nove člane.

Edvin Rozman, tajnik.

Podružnica v Središču ob Dravi je imela občni zbor dne 17. decembra l. l. Tajnik je poročal o delovanju odbora. Priredili smo celodnevni tečaj pri čebelnjaku tovariša Hrnje. Podružnica je tudi preskrbela sladkor za spomladansko pitanje.

Blagajniško poročilo iskazuje 242:42 Din čiste imovine.

Podružnica si je nabavila novo točilo, ki je članom proti malenkostni odškodnini na razpolago. Shranjeno je pri predsedniku g. Lovrecu.

Pri volitvah je bil izvoljen sledeči odbor: Lovrec Ivan za predsednika, Bratuša Jakob za podpredsednika, Dovečar Avgust za tajnika in blagajnika, Hrnja Franc in Kelemina Matija pa za odbornika. Pri slučajnostih smo razpravljali o raznih perečih čebelarstvih zadevah. Pozval je navzočne, naj pridobijo čimveč novih članov, ker s tem koristijo sebi in organizaciji. Ti, podružnični član, ki bereš te vrstice in si tudi misliš, da je treba članarino

znižati, stori svojo dolžnost in pridobi vsaj enega člana in takoj se bodo podvojile naše vrste. Potem bo že mogoče misliti na znižanje članarine.

Sklenilo se je, da bomo skupno poslali vosek v zameno za satnice in naročili čebelarstvo potrebščine. Člane zato pozivamo, da najkasneje do prvega marca prinesejo svoj lepo očiščen vosek in naročijo takrat potrebščine pri podpisnem.

Dovečar A., tajnik.

Krtinska podružnica je imela občni zbor v nedeljo, dne 7. januarja. Od daleč in blizu se je zbralo 26 čebelarjev, ki so z zanimanjem sledili raznim poročilom. Tudi letos so naročili sladkor po podružnici, ki mora imeti naročila do konca februarja zbrana. Izvoljen je bil stari odbor z gosp. Sokličem na čelu. Z izredno pazljivostjo so sledili vsi zanimivemu predavanju o zamenjavanju matic. Podružnica polagoma, pa zanesljivo napreduje; letos se je na novo vpisalo že 5 članov.

Podružnica Selnica-Ruše je imela občni zbor dne 14. januarja. Ker nas v kratkem zapusti naš dosedanji predsednik g. Anton Bukovec, smo morali odbor nekoliko spremeniti.

Našemu bivšemu predsedniku se pa najprizrečneje zahvalujemo za njegove usluge in požrtvovalno delo v prid podružnici in njenim članom ter mu na njegovem novem mestu želimo obilo sreče. Na svidenje! Franjo Lavrenčič, tajnik.

Kamniška podružnica je imela občni zbor dne 7. januarja ob obilni udeležbi članov. Preteklo leto je pristopilo 14 novih članov, tako, da je podružnica ob koncu leta štela 40 članov. Bivši večletni predsednik in podpredsednik g. Žargi, trgovec iz Kamnika, je med letom umrl. Pridobil si je za podružnico velikih zaslug, zato ga bomo vsi ohranili v častnem spominu. Gospod Bog naj ga poplača! Na mesto njega je bil izvoljen g. Grum Josip, sodnik v Kamniku. Izvoljen je bil stari odbor.

Po občnem zboru je imel g. prof. Verbič jako zanimivo predavanje o Janši, katerega 200 letnico rojstva bomo letos obhajali. V jedrnatih besedah je orisal njegovo delo kot učitelja in pisatelja prvih čebelarstvih knjig. Povabil je vse čebelarje, naj se udeležijo njegove proslave, ki se bo vršila letos o binkoštih. Potem je še predaval o odbiri in vzgoji matic s posebnim ozirom na bližnjo plemenilno postajo v Bistrici. Vsak čebelar ima najlepšo priliko, da pošlje matico tja v plemenjenje. Na postaji so samo trotje iz posebno dobrega plemenjaka. Drugih panjev daleč naokoli ni. Čebelarji, posebno pa okoličani, poslušajte se ugodne prilike in pošljite maticе v plemenjenje!

Občni zbor podružnice Dolsko je obravnaval tekoče društvene zadeve. Udeležba zaradi majhnega delokroga ni bila sicer obilna, vendar je bilo zanimanje zelo veliko. Izvoljen je bil stari odbor. Čebelarji jako želijo, da bi podružnica priredila kako predavanje.

Podružnica v Šmartnem pri Litiji je zborovala dne 7. januarja t. l. Udeležba ni bila velika. Občni zbor je sklenil kupiti za svoje člane točilo, ki ga nujno potrebuje. Zelo pa člani žele predavanja, ki ga v preteklem letu niso imeli.

Občni zbor podružnice za Mursko polje v Križevcih pri Ljutomeru je bil prav lepo obiskan. Sreski kmetijski referent gosp. Znidarič je podal poročilo o stanju čebelnih družin, ki so vsled slabe lanske letine v tem okraju zelo trpele. Obstoja bojazen, da bo zaradi tega mnogo plemenjakov pomrlo. Zaradi gmotnih težav, si čebelarji niti trošarine prostega sladkorja niso mogli nabaviti. Občni zbor je razpravljal tudi o zdravstvenem stanju čebelnih družin. Podružnica je poživila svoje

delovanje in pridobila nove člane. Izvoljen je bil stari odbor, ki je bil pomnožen še z nekaterimi novimi odborniki.

Občni zbor podružnice Vodice je obravnaval poročila društvenih funkcionarjev in sklepal o tekočih čebelarstvih zadevah. Izvoljen je bil zopet stari odbor.

Podružnica Naklo jako lepo deluje. To se je opazilo na občnem zboru, ki se ga je udeležilo lepo število članov. Posebno pa so člani hvaležni gosp. rač. svetniku Bukovcu za lepo predavanje, ki ga je imel na zborovanju. Ob tej priliki pa ga še posebej prosijo, da ne pozabi na dano obljubo, da bo prišel v maju predavati tudi v Besnico. Občni zbor je sklenil, da bo imela podružnica pri gosp. tajniku Križaju na Pivki v zalogi vse čebelarstvene potrebščine za člane. Člani naj izrabijo ugodno priliko in naj vse potrebščine pa tudi sladkor za pitanje čebel naročajo potom svoje podružnice, da si prihranijo vozne stroške. Kdor ima kaj voska v zalogi, naj ga odda pri podružnici, da ga bo zamenjala za satnice.

Čebelarstvena podružnica Velenje je imela dne 6. januarja t. l. svoj občni zbor v velenjski šoli. Navzočih je bilo samo 45% članov, česar je menda vzrok slaba čebelarstvena letina v minulemu letu. Predsednik Mlinšek je obširno razpravljal o pomenu društva in o delovanju v čebelarstveni organizaciji. — Zelo živahen je bil razgovor o prodaji medu. Med — važno hranilo in zdravilo — je padel v ceni pod sladkor. Ta pojav povzroča nemalo ne-

volje med članstvom, kajti umno čebelarstvo stane danes precej lepših denarcev ter treba tudi znanja, za kar je v prvi vrsti potreben »Slov. Čebelar«. — Med naj bi bil najmanj po 18—20 Din, kar bi naj upoštevalo tudi naše osrednje društvo; kajti mnogi odjemalci se sklicujejo tudi na osrednje društvo, ki plačuje med po zelo nizki ceni. — Glede prodaje tega prevažnega čebelnega proizvoda bomo vplivali tudi na neorganizirane čebelarje, da ne bodo prodajali medu po smešni ceni ter mu tako kvarili njegovo važnost — kot hranilo in zdravilo. Tej rani pripomore seveda tudi današnja kriza. — Da se bo narod bolje seznanjal z vrednostjo medu, bomo objavljali tozadevne članke v »Domovini« in v »Slov. Gospodarju«. Prosimo pa tudi osrednje društvo, da razpošilja tozadevne letake vsem podružnicam, ki jih naj nalepijo na primernih mestih. — Glede plemenilne postaje, ki jo namerava ustanoviti celjska Zveza v Turiški vasi blizu Slovenjgradca, smo mnenja, da se počaka z realizacijo, to pa zato, da zvemo, kakšne izkušnje je imelo društvo s plemenilno postajo v Kamniški Bistrici. — Sklenilo se je, da bomo naročili primerno količino semen Vite Negundo Incisa. — Tajnik in blagajnik Bratkovič je podal svoje poročilo. Blagajna izkazuje dohodkov 702 Din 2 para, izdatkov 179 Din 25 par, preostanek 522 Din 95 par. Izvoljen je bil stari odbor. Tudi za leto 1934 plača vsak tukajšnji član samo 30 Din članarine. Prihodnji sestanek bo spomladi. Zaposili bomo za predavatelja ter povabili tudi neorganizirane čebelarje.

A. Bratkovič, tajnik.

Drobiž

Pojma mali čebelar in velečebelar pri nas še nista zadosti jasna. V očeh malega čebelarja z nekoliko panji je že čebelar s 50, 60 panji — velečebelar. Nasprotno pa smatra čebelar z več sto panji vsakega, ki nima kar na debelo panjev, za malega čebelarja.

Ker se pojem velečebelar čestokrat uporablja v škodljivem smislu, zlasti pri kakih razpravah o prevažanju čebel v to ali ono pašo in ker tudi »velečebelarji« včasih krivično omalovažujoče govorijo o tistih, ki imajo le nekoliko panjev, bi bilo prav, da smo si vendar že enkrat na jasnem, kdo spada v to ali ono čebelarstveno kategorijo.

Seveda, če sodimo po naših majhnih razmerah, je velečebelar že tisti, ki ima 100 panjev. Američanu bi se tako naziranje zdelo precej smešno, kajti tam je pojem velečebelar v pravi tesni zvezi z resnično velikim številom panjev, torej s čebelarstvom obratom velikega kalibra — z več tisoč panji, z več čebelarji, lastnimi avtomobili za prevažanje, strojnimi napravami za točenje in čiščenje medu.

Kadar govorimo o malih čebelarstvih, ne smemo vzeti za podlago najskromnejšo spodnjo mero. Precej čudno bi bilo, ako bi govorili o živinorejcih in sadjarjih in bi imeli v mi-

sljih tiste, ki imajo v hlevu eno samo kravico, pri hišici pa nekoliko sadnega drevja. K malim čebelarjem spadajo vsi tisti, ki imajo do 30 panjev čebel. Kdor ima le dva, tri panje, čebelarji le za zabavo in ne išče dobička ter si tudi ne domišlja, da so njegovi panji kak važen činitelj v narodnem gospodarstvu. V tem primeru tudi ne moremo govoriti o kakem čebelarstvu v strogem smislu besede. Če bi pripisovali takim »čebelarstvom« kakršenkoli pomen, izvzemši idealnega, bi samo dokazovali, da zasledujemo s tem posebno namene.

Kdo spada k malim čebelarjem nam ne bo težko določiti in smo si bržkone vsi edini. Do različnih naziranj nas pa utegne privedi vprašanje, koga naj štejejo k srednjim čebelarjem. O tem sem se že z marsikom razgovarjal in tudi sam razglašal ter prišel do zaključka, da je srednji čebelar tisti, ki ima toliko panjev, kolikor jih more sam dobro opravljati v svojem prostem času, torej poleg svoje »službe«.

Pa imamo zopet kost, ki jo lahko glodamo! Prosti čas — služba ... Kmetški čebelar ima samo ob nedeljah in praznikih čas, pa še takrat ne ves dan. Če ga hoče imeti, si ga mora vzeti. Manjši posestnik, obrtnik, učitelj, du-

hovnik, uradnik pa že lažje razpolaga s časom, kdo bolj, kdo manj! Iz tega sledi, da tudi množina prostega časa ne more biti vselej odločilna za število panjev, ki jih lahko kdo sam opravlja. To je odvisno tudi od čebelarjeve spretnosti, umnosti in prakse in končno v veliki meri tudi od marljivosti. Poznam odlične čebelarje, n. pr. gosp. Sajovica v Stari vasi pri Postojni, ki kljub visoki starosti in kljub obsežnemu posestvu opravlja še nad 100 A.-ž. panjev. In kako vzorno upravlja!

Mislím, da smemo prištevati k srednjim čebelarjem vse tiste, ki imajo 70—100 panjev velike mere. Toda to je le moje osebno naziranje, ki ga nikakor ne nameravam vsiljevati in ki utegne včasih veljati, včasih pa ne. Že sam pojem »dobro opravljati« je mogoče prav različno razlagati... Zato tudi ne smatram številke 100 za absolutno pravilne. Iz lastne prakse pa vem, da 100 panjev opravljati poleg službe, ni nemogoče. Je sicer mnogo dela, toda, če je dovolj trdne volje, ga zmagamo igraje. Časa imamo pa vedno dovolj — če hočemo. Edino ob rojih, pri prestavljanju in pri točenju nam trda prede. Takrat pa itak ne gre brez pomoči.

Če priznamo, da so gornja izvajanja pravilno utemeljena, je prav lahko reči, kdo je pri nas velečebelar. V to kategorijo spadajo vsi tisti, ki imajo nad 100 panjev: 150, 200, 300 in še več in ki so čebelarji po poklicu, ali pa imajo čebelarja, ki jim čebele opravlja.

Zanimive ugotovitve glede ajde. »Kosmos«, nemški časopis za poljudno naravoslovje je lansko leto objavil zelo zanimiv članek o vplivu ajdove rastline na ogrce (ličinke) majniškega hrošča, na tiste »črve«, ki napravljajo po njihah in travnikih leto za letom toliko škode. Pisec je dognal, da tam, kjer ajda raste, ni življenja za črva. Korenine te rastline so zanj neužitne in mora zavoljo tega na ajdovem polju od lakote poginiti. Na njivi, ki jo posejemo v kebrovem letu z ajdo, poginejo takoj še tisto leto vsi mladi črvi do zadnjega, ker nimajo kaj jesti.

Na to dožnanje opozarjamo vse čebelarje s prošnjo, da stvar zasledujejo in tudi poročajo, kaj so opazovali. Sicer pa o tej zanimivi zadevi tudi »Slov. Čebelar« še ni izgovoril zadnje besede.

Kaj je novega pri jugoslovanskih čebelarjih? Novo leto nam je prineslo marsikaj zanimivega. Zagrebška »Pčela« je izšla v povečani obliki in v novi »oblecki« pod novim uredniškim odborom, v katerem so dr. Bosek, dr. Vogrin in Dilber. »Pčela« v uvodnem članku naznaja, da sta se obe dosedanji zagrebški čebelarški društvi — Centralno pčelarsko društvo in Centralna pčelarska zadruga — zdru-

žili in da je sedaj v Zagrebu ena sama čebelarska organizacija: »Centralno pčelarsko društvo«. Pri tej priliki izraža dr. Bosek željo, da bi že skoraj prišel čas, ko se bodo združila vsa čebelarska društva v Savski banovini v eno samo organizacijo, ker le potem bo mogoče storiti kaj velikega za naše čebelarstvo.

Še večje spremembe so se izvršile v Beogradu. Opozicionalni čebelarji v področju beograjskega čebelarskega društva so z novim letom začeli izdajati svoje glasilo »Jugoslovensko pčelarstvo«. List je prav zanimiv in lično opremljen.

Toda tudi beograjski »Pčelar« se je za novo leto zganil in vseskozi pomladil ter oblekel čisto nov suknič. Njegov dosedanji urednik, gosp. J. Jovanović, je izročil uredništvo novima urednikoma, gg. Tihomiru Jevtiću in Kostu Seperovcu. »Pčelar« je od novega leta dalje glasilo »Srpskega pčelarskega društva v Beogradu« in »Srpske pčelarske zadruge v Rumi«, ki je doslej imela svoj mesečnik »Srpski Pčelar«. Ta list je izhajal 30 let in je s koncem leta 1933 prenehal.

Bilo srečno na vse strani!

Ali je povsod tako? V članku »Čebelarstvo in naš kmet«, ki je bil lani in letos objavljen v »Slov. Čebelarju«, je mnogo govora tudi o nazadovanju čebelarstva na kmetih.

Ne vem katere predele slovenske zemlje je imel pisec pred očmi, ko je pisal članek. Vem pa, da za večino naših krajev tisto o nazadovanju ne drži. So posamezni kraji, kjer so se pašne razmere tekom let tako poslabšale, da je kmetsko čebelarstvo moralo nazadovati in ga ne bomo oživili z nobenimi sredstvi. Tudi ne kaže tam poizkušati, ker bi trutili moči in sredstva.

Koder so pa pogoji za čebelarstvo kolikor-toliko ugodni, pa kmetsko čebelarstvo napreduje. Morda ni toliko čebelarjev, kolikor jih je bilo včasih, zato pa je več čebel. Ne rečem panjev, kajti v dobrem A.-ž. panju je trikrat toliko čebel, kakor v kranjiču.

Ponekod se moderno čebelarstvo med kmetskimi čebelarji razvija, da je veselje. Večina naših podružnic je v rokah kmetov in imajo svoj sedež na deželi. Peščica izrazito mestnih podružnic ne pomeni mnogo spričo velike premoči kmetskih.

Zdi se mi, da se omenjeni članek v glavnem opira na dolenske in belokranjske čebelarske razmere. Za te kraje utegnejo nekatera izvajanja veljati in bodo bržkone še dolgo veljala. Težko bo premagati ondoto zaspanost, vsaj kar se čebelarstva tiče. Naše društvo se je pošteno trudilo, da bi se dolensko čebelarstvo izboljšalo, toda uspehi so zelo majhni. Usta-

novili smo podružnice, pa jih ni bilo mogoče obdržati kljub resnemu prizadevanju. Gospod pisec je sam poizkusil, kako težek je na Dolenskem kruhek probujevalca čebelarjev.

Nedavno sem predaval v Naklem pri Kranju. Vame je zrlo nad 30 mladih, vnetih čebelarjev. Ne čebelarijo ravno v zavidljivih razmerah. Toda obisk pri predavanjih dokazuje, da je v čebelarjih mnogo veselja in ljubezni do čebele. V ondotni podružnici je 99% kmetjskih čebelarjev. Tako je še marsikje na Gorenjskem, na Štajerskem in tudi drugod. Pa kakšni imenitni čebelarji so med njimi! Saj včasih že ne veš, o kom bi jim predaval.

Res pa je, da se ponekod premalo dela in preveč govori. Pa se bo tudi v tem pogledu izboljšalo. Delavne podružnice bodo potegnile za sabo, kar se tiče živahnega delovanja, tudi tiste, ki niso posebno živahne. Velik napredek čebelarstva v posameznih predelih bo blago dejno vplival tudi na druge. Bo že počasi šlo! Stalno napredujemo in to je glavno. Hiter napredek ima pa lončene noge, pa ravno pri čebelarstvu. Osrednji odbor je delaven, ni šment, da bi ga sčasoma ne začele posnemati tudi manj delavne podružnice.

Knjige, knjige, knjige! »Poplava rokopisov, knjig in spisov prihaja. Pisatelji želijo, da se jim ugladi pot v tiskarno, k založniku in k čitateljem. Tu pomagati in posredovati spada med glavno nalogo uredništva. Toda nemožne je natisniti to množico rokopisov in prodati toliko knjig. Zdi se, kakor da bi pisatelji prav nič ne vedeli o znižanju plač in pokojnin, o revščini na kmetih, o bedi delavcev in rokodelcev in o slabih kupcijah, ki so v največ primerih vzrok, da postane izdaja kake čebelarke knjige prav slaba kupčijska zadeva.«

Tako piše urednik dunajskega čebelarkega lista »Bienenvater« v letošnji prvi številki. Ko sem čital te vrstice sem, hočeš, nočeš, primerjal ondotne razmere z našimi.

Tam gori obup zaradi obilice čebelarških spisov, pri nas večna zadrega za dobro tvarino.

Čebelnjak pogorel. Dne 11. januarja t. l. je pogorel čebelnjak Jožefa Šramla na Gorici pri Pragerskem. Od 50 panjev je bilo mogoče rešiti le enega, pa še tega s težavo. Gorėti je pričelo ob 9 zvečer na dveh koncih. Zlobna roka!

Čudni pojmi od donosnosti čebelarstva. V »Jutru« ali v »Slov. Narodu« je bila nedavno beležka o velikem dobičku, ki ga imajo čebelarji od čebel. Rečeno je bilo, da se vložena glavnic obrestuje po 85%. Beležka je bila po-

sneta, če se prav spominjam, po nekem beograjskem časopisu. Brez dvoma so jo čitali tudi naši davčni organi, ki bodo sedaj ugibali, komu naj odslej verjamejo, slovenskim čebelarjem, ki tožijo, da s čebelami ni nič, ali tistim širokoustnežem, ki pišejo take strahovite neumnosti. Ljubljanski dnevnik je sicer na koncu beležke pripomnil, da je odstotek dobička malo verjeten, toda pri naših davčnih uradih rajši verjamejo dobro kakor slabo.

Listnica uredništva

Vsem cenjenim sotrudnikom! Uredništvo je začelo zbirati gradivo za Janševo slavnostno številko »Slov. Čebelarja«, ki bo obsegala 32 strani in ki izide maja meseca.

Vse naše čebelarke prijatelje prosimo za prispevke za to številko. Imamo mnogo želja — preveč, da bi se vse uresničile. Prepričani pa smo, da bodo prijeli za pero vsi tisti, ki so bili pri takih prilikah vedno dobre volje in založili »Slov. Čebelarja« s primerno tvarino. Slavnostna številka naj bi bila lep in trajen spomin na velikega sinu našega naroda.

Če le mogoče, naj se spisi nanašajo na Janšo in kar je z njim v zvezi ter na naše staro čebelarstvo in njegovo zgodovino. Tudi spisov, ki obravnavajo sedanjo dobo, primerjajoč jo z Janševo, potrebujemo.

Za ozaljšanje slavnostne številke potrebujemo tudi lepih fotoslik naših starih čebelnjakov, značilnih za posamezne predele Slovenije. Prosimo vse čebelarje, da nas opozore na lepe objekte, ki so vredni, da jih fotografiramo. Še bolj bi jim pa bili hvaležni, ako nam preskrbe slike proti povračilu stroškov. Reflektiramo le na zares lepe, umetniške posnetke. Naj se poprej z nami dogovore!

Vse čebelarje, ki nameravajo sodelovati, prosimo, da nam sporoče najkasneje do 15. februarja, katero snov nameravajo obdelati v svojem spisu. To je potrebno zaradi tega, da ne bo več sotrudnikov obravnavalo eno in isto snov, ne da bi vedeli drug za drugega.

Doslej so nam bili obljubljeni sledeči prispevki: 1. Ocena Janševih književnih del. 2. O pomenu dvestoletnice Janševega rojstva (uvodni članek brez biografije). 3. O škofje-loških kruhkih (s slikami). 4. O slikah na končnicah panjev.

Hvala gg. sotrudnikom za poslano gradivo za »Slov. Čebelarja«. Prosimo malo potrpljenja; kar je dobrega, pride vse na vrsto.

Uredništvo.

Knjižnica

Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani

A. Strokovni listi — mesečniki.

1. Slovenski Čebelar, vsi letniki od 1898 do 1932 razen letnika 1909.

2. Bienenvater: a) 30/1898, c) 37/1905, č) 38/1906, d) 39/1907, e) 40/1908, f) 41/1909, h) 42/1910, i) 43/1911, j) 44/1912, k) 45/1913, l) 46/1914, m) 47/1915, n) 48/1916, o) 49/1917, p) 50/1918, r) 51/1919, s) 52/1920 (2 izv.), š) 53/1921 (2 izv.), t) 54/1922 (2 izv.), u) 55/1923 (3 izv.), v) 56/1924 (2 izv.), z) 57/1925 (2 izv.), ž) 58/1926 (2 izv.).

3. Der deutsche Imker aus Böhmen: a) 17/1904, b) 18/1905, c) 20/1907, č) 21/1908, e) 23/1910 (2 izv.), f) 24/1911, g) 25/1912, h) 34/1921, i) 35/1922, j) 35/1922, h) 37/1924, l) 38/1925, m) 42/1929, n) 5/1892.

4. Die deutsche Bienenzucht: a) 3/1895, b) 5/1897, c) 6/1898, č) 7/1899, d) 9/1901, e) 10/1902, f) 12/1904, g) 13/1905, h) 14/1906 (2 izv.), i) 15/1907 (2 izv.), j) 16/1908 (2 izv.), k) 18/1910, l) 21/1913.

5. Hrvatska pčela: a) letniki 1820—23 skupaj vezani, b) 41/1921 (3 izv.), c) 42/1922 (3 izv.), č) 43/1923 (3 izv.), d) 44/1924 (2 izv.), e) 45/1925, f) 46/1926.

6. Český včelář: a) 31/1897, b) 55/1921 (3 izv.), c) 56/1922, č) 57/1923 (2 izv.), d) 58/1924 (2 izv.), e) 20/1886.

7. Srpski pčelar: a) 20/1923, b) 21/1924.

8. Slovenský včelář: a) 1/1923, b) 2/1924.

9. Včela moravska: a) 43/1920, b) 44/1921 (3 izv.), c) 45/1922, č) 46/1923, d) 47/1924.

10. Jugoslavenska pčela: a) 1/1920, b) 2/1921 (2 izv.), c) 3/1922 (3 izv.), č) 4/1923 (3 izv.), d) 5/1924 (2 izv.).

11. Schweizerische Bienenzeitung: a) 5/1882, b) 6/1883, c) 7/1884, č) 9/1886, d) 10/1887, e) 11/1888, f) 12/1889, g) 13/1890, h) 14/1891, i) 15/1892, j) 18/1895, k) 21/1898, l) 25/1902, m) 27/1904, n) 28/1905, o) 29/1906, p) 30/1907, r) 36/1913, s) 37/1914, š) 45/1922, t) 50/1927, u) 23/1900.

12. Pčelar: a) 4/1921, b) 6/1923.

13. Gospodarski list: 2/1923.

14. Illustrierte Monatsblätter für Bienenzucht: a) 1/1901, b) 2/1902, c) 3/1903, d) 5/1905, e) 6/1906.

15. Deutsche illustrierte Bienenzeitung: a) 21/1904, b) 22/1905, c) 15/1898.

16. Ungarische Biene: 45/1917.

17. Der steierische Bienenvater: 2/1905.

18. Včelařské rozhledy: 2/1924.

19. Praktischer Wegweiser: 35/1929.

20. Leipziger Bienenzeitung: a) 41/1926, b) 44/1929, c) 4/1889, č) 38/1923.

21. Pčela: a) 6/1925 (2 izv.), b) 7/1926 (2 izv.).

22. Bee Journal: Vol. 63, 1923.

B. Strokovne knjige.

B 1. Bienenbuch für Anfänger. Aisch J. 3. Aufl., 1919 (2 izv.).

B 2. Lehrbuch der Bienenzucht. H. Freudenstein. 5. Aufl. 1919.

B 3. Die Faulbrut der Bienen. Th. Weippl. 1904.

B 4. Der Bienenmeister u. seine Betriebsweise. F. Schleippmann. 1904.

B 5. Der praktische Imker. H. Gravenhorst. 1873.

B 6. Der Bienenvater — Anleitung zur Bienenzucht. Sauppe-Platz. 6. Aufl. 1918.

B 7. Die Honigbienen. F. W. Vogel.

B 8. Wegweiser zur neuzeitliche Bienenzucht. J. Herter.

B 9. Die Biologie der Biene. Dr. H. Stadler.

B 10. Der Bien und seine Zucht. F. Gerstung.

B 11. Das neue Bienenbuch. A. Alfonsus, 1917.

B 12. Leben und Zucht der Honigbiene. Dr. O. Krancher. 1912.

B 13. Die Reise ins Bienenland. Frank Stevens. 3. Aufl. 1918.

B 14. Die Honigbiene. Th. Cowan-Gravenhorst. 2. Aufl. 1902.

B 15. Klaus, der Bienenvater aus Böhmen. J. N. Öttl. 4. Aufl. 1862.

B 16. Die Bienenzucht: Wahrheit u. Dichtung — Grundlagen für die rationelle Ein- u. Durchwinterung der Bienen. — Der Thüringer Zwilling — Der rechte Weg zur Erlernung u. Ausbreitung rationeller Bienenzucht — Das Grundgesetz der Brut- u. Volksentwicklung des Biens.

B 17. Naš panj. A. Znidaršič. 1925. (3 izv.)

B 18. Popolnoma podvuzhenje sa vne zhebellarje. Anton Jansha — Golitschnik. 1792.

B 19. Popolni nauk o čebelarstvu. A. Janša — F. Rojina. 1906.

B 20. a) Die Brutkrankheiten, 2. Aufl. 1919, b) Krankheiten u. Schädlinge der erwachsenen Bienen, 2. Aufl. 1921, c) Die Zucht der Biene. Dr. E. Zander.

B 21. Izrejevanje matic. Dr. E. F. Phillips-Toman. 1911.

B 22. Novi kranjski panj po Dzierzonovi osnovi. L. Porenta. 1875.

B 23. Moderne Königinnenzucht. I. Klein. 2. Aufl. 1918.

B 24. Die Lösung der Geschlechtsrätsel im Bienenstaab. F. Dickel.

- B 25. Umgang mit den Bienen. B. Dahnke. 1918.
- B 26 b. Meine Bienenzucht - Betriebsweise, Preussische Imkerschule, E. Preuss. 1920.
- B 27. Das Bienenjahr. W. Skarytka. 1898.
- B 28. Bienenzüchtungskunde. L. Armbruster. 1919.
- B 29. Zum Problem der Bienenzelle. L. Armbruster. 1920.
- B 30. Prilozi poznavanju ustnih česli hymenoptera. I. Apidae. Dr. A. Langhoffer. 1897.
- B 31. Die Ruhr der Bienen. Th. Weippl. 1921.
- B 32. Včelař začátečník. V. Jakš. 2. izd. 1902.
- B 33. Jugoslovenski pčelar. I. Antonioli. 1925.
- B 34. Mali pčelar. Vi. Đorđević. 1900.
- B 35. Včela medonosná. I. Anatomie včely medonosné. Jar. Rytíř. 1926.
- B 36. Medonosno šiblje i drveće. S. Adžić. 1934.
- B 37. Včelarská Revue. 1. zvezek. 1921.
- B 38. Staro i novo pčelarstvo. J. Jovanović.
- B 39. Dějiny českého včelařství. J. Kebrle. 1922.
- B 40. Výlety do říše včel. F. Šadek.
- B 41. Památník včelařů čehoslovanských. J. Kebrle. 1896.
- B 42. Temelji uspešnega čebelarstva. D. Beranić. 1922.
- B 43. Unterricht in der Bienenzucht. A. Hintz. 1904.
- B 44. La loque (Čebelna gniloba). C. Vailancourt. 1924.
- B 45. Bees. E. F. Philips. 1921.
- B 46. O školskim pčelinjacima. M. Čudomirović. 1901.
- B 47. Die Bienenzucht. A. Kaltenbach. 1921.
- B 48. Ertragreiche Bienenzucht. C. Schächinger.
- B 49. Die Bienenzucht. B. Wolff. 1906.
- B 50. Der Bien und ich. H. Ritter. 1904.
- B 51. Die Bienenzucht im neuen Deutschland. F. Fischer. 1918.
- B 52. Der Lambert-Zwilling. W. Lambert. 2. Aufl. 1919.
- B 53. Illustrierter Bienenzuchtbetrieb. Br. Rothschütz. I. Band. 3. Aufl. 1902.
- B 54. Ein sicherer Weg zur Verbesserung unserer Bienenrassen. Dr. Heyl. 1918.
- B 55. Moderne Bienenzucht. E. Gerstung. (1909.)
- B 56. Unsere Honigbiene. K. Lajo.
- B 57. Die Tracht. F. Fischer. 2. Aufl. 1918.
- B 58. Grundriß der rationellen Bienenzucht. I. Klausmayer. 1884.
- B 59. Der Alberti-Breitwaben-Blätterstock. O. Alberti. 1918.
- B 60. Imkeralbum. H. Gravenhorst. 1889.
- B 61. Am Bienenstand. A. Ludwig. 5. Aufl. 1920.
- B 62. Življenje čebel. Wester - Maeterlinck. 1929.
- B 63. Racionalno pčelarenje. J. Jovanović (3 izv.). 1929.
- B 64. Umni čebelar I. in II. del. Lakmajer. 1907/08.
- B 65. Čtení o včelách. A. Duda. 1874.
- B 66. Moj način pčelarenja. M. Ljubić. 2. izd. 1902.
- B 67. Slovenske panjske končnice. Dr. S. Vurnik. 1929.
- B 68. Naša košnica. A. Žnidaršič. 1932.
- B 69. O pčelama i pčelarenju. B. Mičić (2 izv.). 1930.
- B 70. Proletnji pregled pčela i košnica. Dr. Konjev (3 izv.). 1931.
- B 71. Nosema-Disease. G. F. White. 1919.
- B 72. The Brood-Rearing Cycle of the honeybee. W. J. Nolan. 1925.
- B 73. Zakon o suzbijanju i ugušivanju stočnih zaraza. 1928.
- B 74. The Development of American Foulbrood in relation to the metabolism of its causative organism. A. P. Sturtevaut. 1924.
- B 75. Morphology of the Honeybee larva. J. A. Nelson. 1924.
- B 76. Blütenbiologische Beobachtungen am Apiden. Dr. A. Langhoffer (2 izv.) 1915.
- B 77. Pčelarenje sa pokretnim saćem. K. Broz. 1904.
- B 78. Značaj pčelarstva u narodnoj ekonomiji. (3 izv.)
- B 79. O bolestima pčela. I. Pobegajlo (2 izv.). 1929.
- B 80. Ponašanje radilica domaće pčele. Grozdanić S. (2 izv.). 1931.
- B 81. Jugoslovenski pčelarski pregled. J. Jovanović (2 izv.). 1926.
- B 82. Studies on the Changes in Nectar Concentration Produced by the Honeybee, Apis mellifera. O. W. Park. 1932.
- B 83. Bienenzucht nach ihrem jetzigen rationellen Standpunkte. Berlepsch-Knoke. 8. Aufl. 1930.
- B 84. Zur älteren Geschichte der Bienenzucht in Ungarn. Dr. E. Rodiczky v. Sipp. 1892. — Budapest mit 44 Illustrationen und einem Plane der Stadt.
- B 85. Katechismus für Bienenzüchter und Bienenfreunde. T. Kellen. 1892. — Die Biene und ihre Zucht. K. Kern. 1888. — Illustriertes Lehrbuch der Bienenzucht. I. G. Beßler. (II. Aufl.) 1896.
- B 86 a. Der praktische Bienenzüchter. M. Konnerth. 1876. — Führer des englischen Bienenzüchters. Th. W. Cowan - T. Kellen. 1891. — Die Wachsmotten. I. Denner. 1890. — Das Bienenwachs. I. Denner. 1886. — Keine Bienenruhr mehr! Glückliche Überwinterung. P. F. Ackermann. 1877. — Die Bienenzucht als landwirtschaftliche Nebengewerbe. Lebrecht Wolff. 1896. — Der Honig als Nahrung u. Medizin. 5. Aufl. I. Denner. 1885. — Isto. 9. Aufl. 1886.

(Dalje sledi.)